

BRUNO GRÖNING

INFORMATIVNI ČASOPIS KROGA PRIJATELJEV

Človek, spoznaj samega sebe!

Razvoj s pomočjo samozavedanja, samospoznanja
in premišljevanja

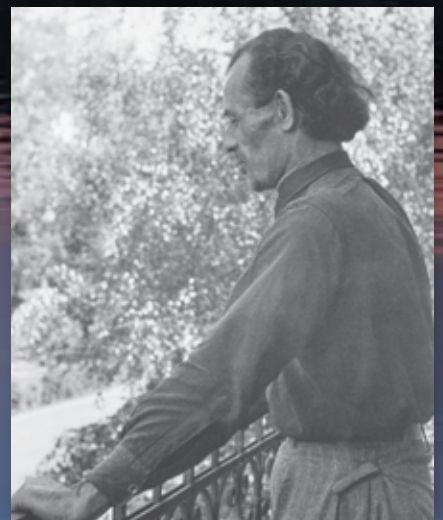
RAZSVETLJUJOČ POGLED V OGLEDALO

Samospoznanje s pomočjo
odzivov drugih

Stran 12

OZDRAVITEV SISTEMSKEGA ERITIMATOZNEGA LUPUSA

Stran 16

VTISI O DOGODKIH V HERFORDU 1949

Stran 20

Draga bralka, dragi bralec,

Dopustniški čas je čas okrevanja. Je čas v letu, v katerem imajo ljudje končno čas in možnost, da se umirijo, predihajo, se sprostijo in razmišljajo.

Žal veliko ljudi te priložnosti ne izkoristi. Premočni so zunanji dražljaji sodobnega turizma, polnega prireditev. V mnogih krajih je dopustnikom ponujeno toliko razvedrila, skušnjav in zabave – za vse okuse in želje – da jim ostaja komaj kaj časa za umiritev in razmišljanje.

Prav to pa bi bilo za dobro počutje posameznika tako pomembno, da sprejme vase mir in se proč od vsakdanjega stresa in utrujajočega hitrega tempa življenja spet vrne k zavestnemu življenju, razmišljanju o samem sebi.

To naj bi človek počel stalno, vendar prav dopustniški čas ponuja velikansko možnost, da s tem pričnemo ali pa poglobimo ter storimo to, kar je Bruno Gröning svetoval kot nujno:

„Človek bi moral priti do zavedanja, da je božja stvaritev, božansko bitje, in da je prav Bog tisti, ki mu je posodil nekaj, kar je pomembno za življenje tu na zemlji – njegovo telo! Torej, Bog nas ni poslal semkaj, da bi nam pokazal kako je sijajen in veličasten, želi nam povedati in tudi pokazati prav to, da smo božanska bitja.“

Thomas Eich

Počitek s prijatelji
v naravi

POHODI V KROGU PRIJATELJEV –
PO VSEM SVETU

STR. 6

Razsvetljujoč pogled
v ogledalo

SAMOSPOZNANJE S POMOČJO
ODZIVOV DRUGIH

STR. 12

„Spet sem dobil
povezavo z Bogom“

SKANDINAVIJA

STR. 14

VSEBINA

NASLOVNA TEMA

- 3 Samospoznanje kot pot
do spoznanja Boga

Z VSEGA SVETA

- 6 Pohodi v Krog prijateljev –
po vsem svetu

IZKUŠNJE & POROČILA

- 9 Berit Manninger v intervjuju govori
o svoji poti, samospoznanju
in o preobratu

MAGAZIN

- 12 Samospoznanje s pomočjo
odzivov drugih
14 Krog prijateljev Bruna Gröninga
v Skandinaviji

POMOČI & OZDRAVITVE

- 16 Ozdravitev sistemskega
eritmatoznega lupusa
18 Ozdravitev dolgoletnega
izpadanja las
19 Uspehi po vsem svetu

BRUNO GRÖNING

- 20 Vtisi o dogodkih v Herfordu 1949
22 Ozdravitev na Wilhelmsplatzu
v Herfordu

DOBRO ZA VSAK DAN

- 23 Stenski koledar 2025

IZ UREDNIŠTVA

- 23 Pojasnila
23 Impresum

Prvo služenje Bogu je vendar to, ko človek pride do samospoznanja, torej do zavedanja samega sebe, da natančno razmisli o svojem bivanju tu na zemlji, da se zaveda, čemu je tu, da služi svojemu telesu, da mu daje to, kar mu je namenil Bog.

Bruno Gröning

Človek, spoznaj samega sebe!

SAMOSPOZNANJE KOT POT DO SPOZNANJA BOGA

Samospoznanje – beseda, ki se je v javnem življenju današnjega časa redko zavedamo. Tudi v času življenja Bruna Gröninga je komaj kdo, ko je ob iskanju ozdravitve prihajal k njemu, razmišljal o samospoznanju. In vendar je Bruno Gröning v svojih predavanjih vedno znova terjal prav to. Kakšno vlogo ima samospoznanje, ko gre za ozdravitev? Kakšen pomen ima sploh za človeško življenje?

In zakaj je bilo Brunu Gröningu prav samospoznanje tako pomembno za njegove poslušalce?

DOBA INDIVIDUALNOSTI

V zgodovini človeštva verjetno še ni bilo obdobja, v katerem bi bila beseda individualnost tako poudarjena kot danes. Starši, ki poskrbijo, da ima njihov otrok zelo individualno ime, katerega nima noben drug otrok, prilagojena posebna oprema za nov avto, ki ga ne vozi nihče drug, prilagodljiv delovni čas, ki ustreza osebnemu ravnovesju med delom in zasebnim življenjem, lasten kanal na YouTubeu ali račun na Instagramu, kjer lahko vsakdo vsemu svetu sporoči svoj individualni slog oblačenja, najljubše recepte ali preprosto svoj osebni pogled na svet, vedno v upanju, da bo dobro sprejet in bo dobil dovolj „všečkov“, da ne bo spet izginil v nepomembnost. Stavki, kot so „Bodi samosvoj!“, „Pojdi po svoji poti!“ ali „Si edinstven!“, so pogosto slišani moti, zlasti med mlajšo generacijo.

Po drugi strani pa je opaziti izrazito prizadevanje – na videz v nasprotju z individualnostjo –, da se ljudje identificirajo s pripadnostjo neki skupini ali pa, prav nasprotno, tudi s tem, da ne pripadajo drugi skupini ali se z njo poistovetijo. Naj gre za navijače Dortmundu ali Bayernu, vegane ali mesojedce, desničarje ali levičarje, katoličane ali protestante, Nemce, Evropejce – pogosto je v ozadju teh katego-

rij zgolj iskanje identitete [iz latinskega idem: „isti, enak“], torej iskanje ljudi ali stvari, s katerimi se lahko enačim, da bi lahko rekel, kdo sem ali nisem. Zlasti slednje v smislu samoopredelitve oziroma samodefinicije [iz latinskega finis: „meja“] očitno prispeva k domnevni oblikovanju identitete.

SAMOSPOZNANJE – NOBENA NOVA IDEJA

Kljub navideznemu nasprotju sta tako individualnost kot tudi identiteta končno izraz perečega vprašanja vsakega človeka: „Kdo sem?“ Iskanje odgovora seveda ni novodobna zadeva, temveč so se s tem ukvarjali že v starodavnih kulturah. Napis „Spoznaj samega sebe“ (gnôthi seautón, γνωθι σεαυτόν) je bil napisan nad vhodom v Apolonov tempelj v Delfih, enem najpomembnejših svetišč v antični Grčiji z znamenitim orakljem. Ukvarjanje

Christoph Simon

Kar sem povedal že mnogim svojim prijateljem, je to, da sem vas vse prosil, da pridete do samospoznanja, da pridete do spoznanja, ko boste vedeli, kaj vam lastno rojstvo pomeni.

Bruno Gröning

z lastnim notranjim svetom naj bi pripeljalo do rešitve individualnih težav, tako da je samospoznanje že tedaj veljalo za bistven pogoj za duševno in s tem tudi telesno ozdravitev.

SLEDITI NOTRANJEMU GLASU

V tej luči bi lahko težnjo po individualizaciji ali iskanju identitete, opisano v uvodu, obravnavali kot povsem pozitiven razvoj. Toda ali je to res pot do samospoznanja, kot je svojim prijateljem in poslušalcem svetoval Bruno Gröning? Čeprav v sodobnem prizadevanju za individualizacijo vsekakor vidim pozitivne plati, pa ob podrobnejšem pregledu stremeljenje Bruna Gröninga razumem drugače.

Moja lastna pot me je pred 22 leti pri starosti 20 let pripeljala v Krog prijateljev Bruna Gröninga. Do takrat sem imel „normalno“ mladost, v kateri sem večinoma počel to, kar so počeli mnogi okoli mene: obiskovanje zabav, uživanje alkohola in cigaret, poslušanje in igranje rokofske glasbe, menjavanje partnerstev ... Tudi pri izbiri študijskega programa sem se sprva dal močno voditi zunanjim vplivom (npr. „Kaj počnejo drugi?“). Potem pa sem prvič v življenju v Krogu prijateljev zvedel, da obstaja notranje vodstvo, notranji glas, ki ti pokaže pot. Prav ta glas me je po nekaj bolečih izkušnjah v odnosih v stilu „Bo že nekako šlo“ pripeljal do moje sedanje žene, s katero sem zdaj že 16 let srečno poročen. Nikoli si v mislih ne bi mogel predstavljati, da bom oče šestih otrok, in tudi to dolgujem temu notranjemu kašipotu.

SAMOSPOZNANJE SE PRIČNE Z VPRAŠANJEM O ŽIVLJENJSKI NALOGI

Kaj ima ta notranji glas skupnega s samospoznanjem? Bruno Gröning v tej zvezi pogosto govori,

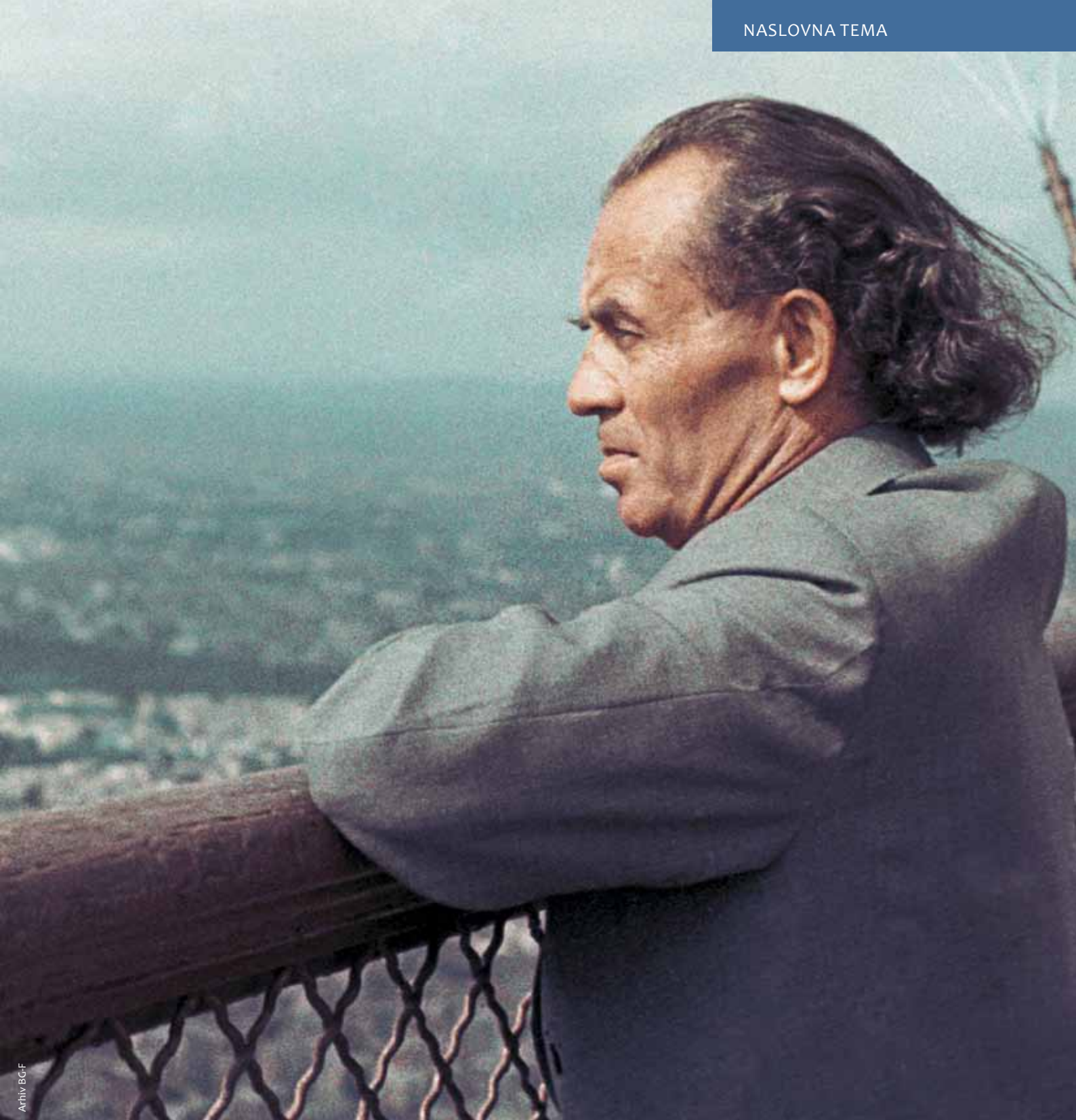
da moramo vedeti, kaj za nas pomeni naše rojstvo, čemu smo od Boga prejeli to naše zemeljsko življenje. Kolikor dlje sem na tej poti z Brunom Gröninom, toliko bolj jasno mi postaja, da pričetek samospoznanja tiči prav v vprašanju, kaj je naša življenjska naloga. In ta življenjska naloga se začne s tem, da se dojemamo kot božanska bitja in v skladu s tem v sebe redno sprejemamo Božansko moč, da bi postali in ostali zdravi, da bi opravljali poklic, h kateremu smo resnično poklicani, da bi imeli partnerja, s katerim smo notranje usklajeni, da bi sprejeli svojo nalogo očeta in moža, soseda, prijatelja ali sodelavca, kot nam je dana v tem življenju. Sem sodi tudi to, da se vprašamo, kaj naj se na tej zemlji naučimo. Bruno Gröning je pogosto poudarjal, kako dragocena je vsaka sekunda življenja in kako jo mnogi ljudje dobesedno prespijo. Končno se obzorje za naše soljudi in naše širše okolje vse bolj odpira, odpira navsezadnje za vso celoto, za katere blagor želimo prispevati svoj delež. In kako drugače bi lahko izkusili svoje življenjsko poslanstvo, kot da se prepustimo temu notranjemu božanskemu vodenju?

EGO IN RESNIČNI JAZ

Povsem nenavadno se mi zdi, da s tem, ko opuščam lastne predstave o sebi – ali bolje o svojem egu – in svojem sebičnem življenju, vedno bolj prihajam k svojemu resničnemu jazu. Postalo mi je jasno, da obstaja velika razlika med tem, kdo mislimo, da smo ali bi morali biti, in tem, kdo (ali bolje rečeno kaj) v resnici smo. Prvo pomeni prav našo lastno predstavo, našo osebnost, naš ego, torej to, kar nam je Bruno Gröning svetoval, da premagamo. Drugo pa nasprotno pomeni naše pravo bistvo, ali kot je rekel Bruno Gröning, duh, kar v resnici smo. Vendar naše dejansko bistvo ne potrebuje nobene zunanje

Spoznavanje samega sebe je najboljši način za izboljšanje. In če ste to storili, če se tega držite in če to še naprej počnete, boste prejeli vse, kar za to potrebujete. Kako bi bilo to videti? Predstavljajte si, da ste popolnoma predani Bogu, da si ničesar več ne domišljate, ampak da resnično postanete to, kar vam je Bog namenil!

Bruno Gröning

Arhiv BGF

potrditve, nobenih „všečkov“, nobenega nenehnega prepričevanja o tem, kako edinstveno je, nobene predstavitve „sebe“, nobenega avtomobila, ki ga ne vozi nihče drug, in nobenega imena, ki ga nima nihče drug. Prav tako ne potrebuje skupine ali stvari, s katero bi se poistovetilo, saj bi sicer izgubilo samo sebe. Preprosto JE!

Človek je podlegel zablodi o sebi in svojem življenju, ki se kaže v obliki ega. Opustiti ali včasih celo

premagati to samopodobo in pridobiti sposobnost razlikovanja med zahrbtnim šepetanjem ega in božansko voljo je velik izziv na poti, da postanemo Božji otroci. Toda prav to je pot, ki jo moramo prehoditi, če želimo doseči resnično samospoznanje. Ko Bruno Gröning pravi: „Jaz nisem nič – Gospod Bog je vse,“ lahko samo zaslutimo, kam nas ta pot na koncu pripelje. Samospoznanje je spoznanje Boga.

chs

Počitek s prijatelji v naravi

POHODNIŠTVO V KROGU PRIJATELJEV – PO VSEM SVETU

Kar se je začelo leta 1987 z željo po skupnem dopustovanju v gorah, je že zdavnaj postalo stalnica v koledarju dogodkov Kroga prijateljev Bruna Gröninga: skupni pohodi. Od Avstralije do Indije, od ZDA do Indonezije, od Srbije do Turčije: udeleženci skupaj doživljajo naravo, skupaj sprejemajo moč, se spoznavaajo in izmenjujejo izkušnje. Pomoči in ozdravitve, ki se dogajajo v tem času, so tako obsežna kot tudi raznolika, kar dokazujejo številna poročila.

NA SEVERU INDIJE so se na primer zbrali – kot že v zadnjih štirinajstih letih – prijatelji iz Indije, Avstralije in Evrope na skupinskem pohodniškem tednu. Za nekatere izmed prijateljev iz Indije je bilo potovanje do izhodišča daljše, kot je trajal polet z letalom iz Avstralije – potovali so do tri dni v svoji lastni deželi, da so se lahko udeležili pohodov.

Poleg zares čudovitih pohodov je bila vrhunec tedna svečana ura. Na njej so prijatelji med drugim poročali o pomočeh in ozdravitvah, ki so jih doživeli na tem pohodniškem tednu pa tudi v prejšnjih letih. Prijatelj je opisal pomoč pri zelo močnih bolečinah v ušesih. Bolečine, ki so trajale več tednov in celo mesecev, so minile že prvi dan pohodov. Druga prijateljica, ki je leta 2022 komaj še lahko nosila nahrbtnik, je bila po nekaj dnevih popolnoma brez bolečin in tako je še do danes.

„Pohodniški teden je znova povezal srca vseh prijateljev. Vsi smo lahko doživljali in čutili, kako nas ljubezen spaja in v Krogu prijateljev povezuje po vsem svetu,“ je svoje vtise povzel voditelj pohodniškega tedna gospod Akhil Kishore.

Filzmoos, Avstrija

Shimla, Indija

Shimla, Indija

Bogota, Kolumbija

TUDI V KOLUMBIJI, in to v kraju Humedal de Córdoba, Bogotá, so se na pohodniškem dnevu srečali prijatelji iz različnih skupnosti. Z željo potopiti se v mir in tišino in se napolniti z vsem dobrim, kar nudi narava, se je skupina odpravila na pot že zgodaj zjutraj. Po čudovitem pohodu po raznoliki pokrajini s svetlikajočimi cveticami in bujno zelenimi drevesi je skupina, polna hvaležnosti, ob zaključku skupaj še enkrat sprejela Heilstrom.

Lorne, Avstralija

Tereldš, Mongolija

MLADINSKI KONEC TEDNA s pohodom je potekal 15. in 16. junija 2024 v Ulan Batarju, glavnem mestu **MONGOLIJE**. V tradicionalnem šotoru, jurti, so se zbrali na urah skupnosti na skupinskem petju in plesu. Mladi so poročali o svojih izkušnjah z učenjem Bruna Gröninga v različnih življenjskih situacijah pa tudi o pomočeh in ozdravitvah. Na primer o izginotju vnetij in ran v nekaj minutah ter tudi o osvoboditvi od more po nekem travmatičnem dogodku.

Pohodi so potekali po gorah bližnjega narodnega parka, ki je zelo znan po lepotah narave, po gozdovi poraslimi hribi in po zanimivih oblikah skalovja.

„Bilo je ganljivo, da smo na osebni ravni spoznavali vsakega posameznega prijatelja in s pomočjo podanih doživetij drug drugemu pomagali,“ pravi Hannes Drittler iz Nemčije, ki skrbi za mladino v Mongoliji in je pohodniški konec tedna vodil skupaj s Khaliun Tumurbaatar, mladinsko voditeljico v Ulan Batarju.

cld

Borowice, Poljska

Borowice, Poljska

Dolomiti, Italija

Filzmoos, Avstrija

„Zavedanje je tako osvobajajoče“

BERIT MANNINGER V INTERVJUJU
GOVORI O SVOJI POTI, SAMOSPOZNANJU
IN PREOBRATU

Že 29 let je v Krogu prijatelj, zbira izkušnje kot mladenka, zakonska žena, mati, kot voditeljica skupnosti in regijska voditeljica, skrbnica več dežel. V pogovoru nam Berit Manninger poroča manj o svojih nalogah, mnogo bolj pa o spremljajočih spoznanjih in o svojem razvoju. In o jasnosti, kako nepogrešljivo je samospoznanje za osebno preobrazbo.

C. D.: Draga gospa Manninger, z 19 leti ste prišli v Krog prijatelj, dokaj hitro ste sprejeli naloge, se vse bolj in bolj angažirali. Kaj je bila – tudi ko se ozrete nazaj – vaša motivacija?

B. M.: Ko sem kaj prevzela nase, sem po navdihu v srcu začutila, ali je to zame. Obstajal je globok občutek povezanosti – kot ukaz od zgoraj. Najsi je pred mnogimi leti šlo za skrbništvo v Grčiji ali pred nedavnim za Romunijo: naloga mi je bila položena v srce tako rekoč od nikoder in z jasnim da. Z razumom tega nisem mogla utemeljiti. Ko sem na primer prevzela odgovornost za Grčijo, sem bila noseča s tretjim otrokom, najmlajšo hčerko. Kljub temu me je tja vleklo. Sprva sem vsake tri tedne letela v Atene k prijateljem. Če se ozrem nazaj, to ni bilo odločilno, da sem takoj privolila v nalogo, ampak je šlo za jasno srčno zadevo. Predvsem je šlo in gre še zdaj za to, da sčasoma ostanem v stiku sama s seboj, da se vprašam, ali je vse še skladno. V nekem trenutku sem začutila, da sem zelo izčrpana. Veliko pozneje, ko sem razmišljala o tej in podobnih situacijah, sem spoznala, da nekaterih stvari nisem počela samo zato, ker sem jih čutila v srcu, ampak zato, ker sem želela biti ljubljena. Biti ljubljen zaradi uspešnosti, ali potrebi po priznanju – to ni dobro gonilo, če podzvestno prevlada.

„Nekaterih stvari nisem naredila samo zato, ker sem jih čutila v srcu, ampak ker sem želela biti ljubljena.“

C. D.: Kako ste to spoznanje izrabili zase?

B. M.: Ko človek pride do takšne točke izčrpanosti, mora biti pošten do samega sebe. Zame je bilo pomembno, da sem se naučila, da ne pogledujem samo za tem, kaj vse drugi potrebujejo. Zamudila sem trenutek, da bi si vzela čas zase. Ko sem bila s hrbtom obrnjena proti steni, se je samodejno pojavilo vprašanje samospoznanja. Bilo je, kot da bi mi kdo neusmiljeno nastavljal ogledalo. Čutila sem, da nočem biti več takšna. Zatem pa pride spoznanje, da mi ni več treba biti takšna. Dovoljujem si, da mi tega ni več treba.

Zame je bilo – kot prvi korak – pomembno, da sem sprejela situacijo. Zatem pa odločitev, ali nekaj še želim ali nič več. Šele potem sem zadevo lahko predala, prepustila. In kot posledico začutila ljubeznivo podporo, občutek, jasnost o tem, kaj ni bilo dobro zame, česa več ne potrebujem.

Tedaj se mi je zdelo, da slišim v vsakem predavanju Bruna Gröninga vprašanje: „Kaj čutite?“ In sem se odprla. Tedaj sem začutila zelo veliko žalosti, neustavljivo moč žalosti, ki je želela biti občutena. Kadarkoli se je pojavil tak val žalosti, sem si vzela čas, odprla roke, se povezala in sprejemala moč. Ni se mi bilo treba spraševati, od kod prihaja. Vse lahko spremenimo, kot nam je sporočal Bruno Gröning, tako da se povežemo z močjo.

C. D.: Torej ste občutek postavili pred svoj um?

B. M.: Natančno to! Moja „skrivnost zadnjih let“ je, da veliko bolj zavestno dajem prednost občutkom. Naše telo je velik merilni instrument, ki nam veliko pokaže. Bruno Gröning je dejal: „Z umom tega ne moreš dojeti [...]“. Želim se veliko bolj zavestno potopiti v čutenje. Spoznanje se skriva v občutku. Danes se vse pogosteje sprašujem: „Si to želiš?“ Sama sebi sem si dala zaobljubo, da bom počela samo to, kar mi dela dobro. To je bilo spočetka resnično težko, morala sem in še moram dobesedno vaditi. Bilo je, kot da bi imela spodbujevalnik, ki mi govori: „Tega ne moreš storiti.“ Danes si preprosto dovolim, da me ni zraven, da rečem ne.

Bruno Gröning je tudi rekel: „Morate vedeti, kaj želite.“ Jasnost je prišla k meni, ker sem se počutila slabo. Izhod iz te situacije je bil proces zadnjih nekaj let. In ni bil vedno prijeten.

Brez poštenosti do sebe in drugih ne gre. Bolj kot si povezan sam s seboj in imaš moč, bolj jasno čutiš, kaj je zate dobro in kaj ne. Opogumila sem se, da sem o stvareh spregovorila in povedala, kaj čutim do njih.

„Sledi veselju!“

C. D.: Ali v svoji samorefleksiji danes že vidite ostala področja v svojem življenju, ki bi jih lahko izboljšali?

B. M.: Samozaupanje je nadaljnje področje, na katerem je še veliko možnosti za izboljšave. In to v smislu zaupanja v to, kar čutim, ne pa da to analiziram z razumom, in da pustim svoj ego zunaj. Pred kratkim sem slišala lepo primerjavo, v kateri je bil ego povezan z butlerjem, služabnikom. Ta človek mi je v pomoč, vendar le, ko ga pokličem in ga potrebujem. Ko pa sem v svojih občutkih, se nima kaj oglašati. Lepa prispevka, se mi zdi, in lep cilj.

„Bolj ko ste povezani s seboj in imate moč, toliko bolj jasno čutite, kaj je dobro za vas in kaj ne.“

Pred kratkim sem glede ene od zadolžitev mojega poklica čutila vedno manj veselja. Ta zadolžitev me je sicer nekaj let zelo napolnjevala. Pojavila se je izčrpanost. Usedla sem se, se umirila, sprejela moč. Povsem jasno sem čutila: „Nočem več tja.“ Toda ego je v hipu nasprotoval: „Moraš, kaj bodo rekli drugi?“ Potem mi je prišla jasna misel: „Sledi veselju! Tam boš našla rešitev.“ In tako je tudi bilo. Nekaj je moralo proč, prišlo pa je nekaj novega. Moje samospoznanje je bilo jasno: „To si dovolim!“

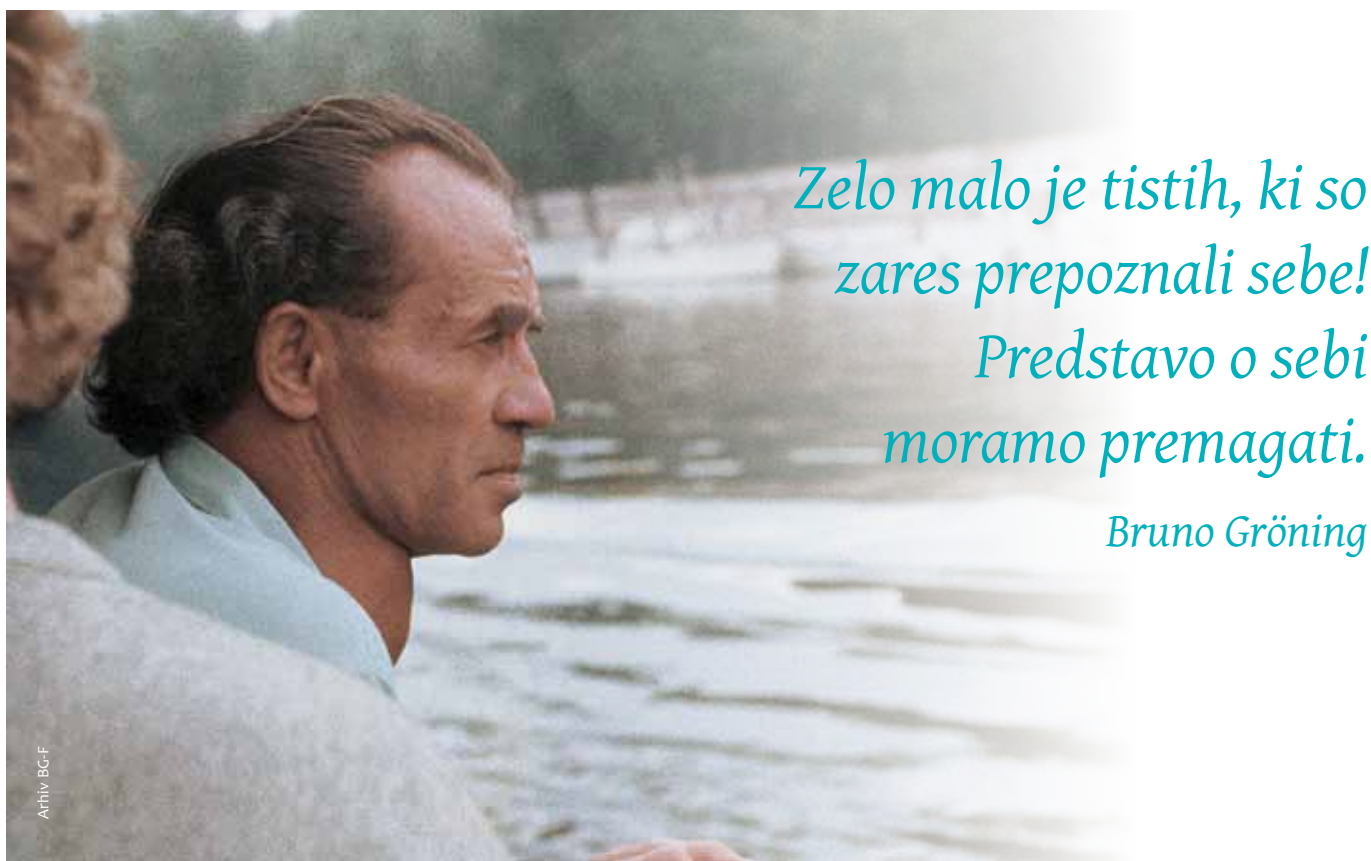
C. D.: Pot je cilj! S skrbjo zase in samozaupanjem ste se že lotili dveh velikih področij. Obstaja še kaj, s čimer ste se zavestno ukvarjali?

B. M.: Drugo pomembno področje, ki me je zares omejevalo, je bilo delovanje zaradi morebitne slabe vesti, če ne bi izpolnila pričakovanja. Tega sem se lotila dejansko povsem zavestno. Ko se je takšna situacija pojavila, sem si dovolila čutiti, kaj se ravno kar dogaja, torej sprejeti slabo vest, ne da bi reagirala. To je bil eden izmed najtežjih procesov, ki se

jih lahko spomnim. Vadila sem, zares sem se trudila. Če ne bi sprejela moči, bi bilo to težko ali skoraj nemogoče. Danes se tega zavedam. V takšnih primerih ne smem več reagirati. To zavedanje je tako sproščajoče. Ko se nekaj razreši, se zdi, kot da so se razvezali vsi vozli.

V času Bruna Gröninga je na Koroškem živel medicinska sestra, poznana kot „sestra Marija“. Pri-povedovala je, da je Brunu Gröningu dala verižico s petimi ali šestimi vozli, ki je ni mogla več razplesti. Vzel je verižico v roke, jo nekaj časa držal, nato pa vrnil. Ko si jo je ogledovala, ni mogla verjeti. „Moj Bog, zdaj ni več nobenega vozla na njej,“ je vzkliknila. „Ne, Marija,“ je odgovoril Bruno Gröning, „vsi vozli se bodo sami od sebe razpletli.“

Tako se počutim v svojem življenju. Zdaj se pozorna in iskrena do sebe. Tako se razpletajo notranji vozli. Naj so bili nekateri procesi še tako boleči, je bil zanje skrajni čas. In bilo je osvobajajoče. Imam pa občutek, da obstaja še veliko veliko vozličkov. Pomeni, da je treba vztrajati in slediti veselju. **clid**

*Zelo malo je tistih, ki so
zares prepoznali sebe!
Predstavo o sebi
moramo premagati.*

Bruno Gröning

Razsvetljujoč pogled v ogledalo

SAMOSPOZNANJE S POMOČJO ODZIVOV DRUGIH

Ena izmed osrednjih tem Bruna Gröninga je bil poziv k samospoznavanju in samorefleksiji.

Večkrat ga je naslovil na svoje prijatelje.

Da bi se lahko soočili s samospoznanjem, nam življenje ponuja številna ogledala, v katera se lahko pogledamo. Ta ogledala so naša srečanja z drugimi ljudmi, prijateljstva, trdna partnerstva in zakonske zveze.

V SREČANJIH IN INTERAKCIJAH z drugimi se lahko prepoznamo. Drugi ljudje aktivirajo ali potrdijo naše pozitivne lastnosti, notranje teme ali (nerazrešene) konflikte in tako pripomorejo, da jih odkrijemo in se jih zavedamo.

Priložnosti za samospoznavanje v srečanjih z drugimi so zelo raznolike in segajo od preprostega odziva na našo osebnost do poučnega konflikta in kraljevske discipline – ljubezenskega odnosa. Če smo na to pripravljeni in sledimo priporočilom Bruna Gröninga za samospoznavanje, lahko v vseh teh ogledalih vidimo in doživljamo sebe.

Le mi sami – in Bog – vemo, kako se to kaže v naši notranjosti. Le mi prebivamo v svojem telesu, svoji duši; nihče razen nas samih ne more vedeti, kako je biti v lastni koži. Prepuščeni sami sebi in brez impulzov ter spodbud od zunaj ne bi mogli razviti nobenega zavedanja o nas samih – torej nobenega samozavedanja. Stalno bi se „dušili v lastnem soku“ in ne bi bilo nobenega razvoja.

PRISPODOBO JAME lahko z vizualizacijo uporabimo za prikaz, kako učinkujejo srečanja z drugimi ljudmi. Jama, ki simbolizira našo nezavednost, je znotraj temna, nobena svetloba ne pada vanjo; nihče ne ve, kaj je v njej. Da bi vanjo vnesli luč, v prenesenem pomenu „zavest“, potrebujemo nekoga poleg sebe iz zunanega sveta – za ogledalo. Manjkajoča svetloba se v jamo pretaka prek ogledala, ki odbija sončno svetlobo. Tako je mogoče osvetliti obrise in kakovost jame ter prepoznati, kaj je v njej.

Po tej nazorni prisposobi se gradijo tudi odnosi med ljudmi. Šele odzivnost soljudi na nas nam omogoča samorefleksijo, razmišljanje o sebi. Sprejemanje povratnih informacij (feedback), torej odzivov ljudi okoli nas, je dragocen pokazatelj tega, kdo smo, čeprav jih ne smemo vedno razumeti kot „objektivno resnico“, saj so obarvani s subjektivnim doživetjem drugih.

KONFLIKTI KOT PRILOŽNOST ZA SAMOSPOZNANJE

Konflikti s soljudmi so še posebej izdaten pospeševalec samospoznanja in spodbujevalec osebne stnega razvoja. To niso naši nasprotniki ali celo sovražniki, ampak neke vrste sodelavci, partnerji v konfliktu. Nekateri celo pravijo, da so naši učitelji.

Konflikti niso v nasprotju z duhovno potjo ali z učenjem Bruna Gröninga, ki nas poziva k miru in harmoniji. Še posebej zato ne, ker bi njihovo pometanje pod preprogo, ko hočejo prodreti

Dejansko nam konflikt daje priložnost, da delamo popravke, da odkrijemo naše še nerazrešene senčne plati in si zastavimo vprašanja, kot na primer:

- Kaj ima konflikt opraviti z mano in kaj z drugo osebo? In kje je tu ločnica?
- Kaj natančno, katere stvari druga oseba razkriva pri meni? Od kod to že poznam (preteklost, otroštvo)?
- Ali je treba konflikt obravnavati z drugo osebo ali zadostujeta samoopazovanje in notranji dialog o tem?
- Na kateri točki je dialog potreben?

v zavest, kršilo načelo resničnosti. Navsezadnje smo na božanski poti zavezani resnicoljubnosti.

KRALJEVSKA POT: LJUBEZEN IN SAMOSPOZNANJE

Učinek ogledala doživljamo tudi v ljubezni do partnerja, dobrega prijatelja ali otroka. Ljubezenski odnos in zakonska zveza sta še posebej namenjena prepoznavanju Boga v drugi osebi in približevanju Bogu po drugi osebi.

To prepoznavanje je očitno, ko se nam božansko pojavi v obliki našega otroka, partnerja ali dobrega prijatelja, ali ko smo zaljubljeni.

Ko se podamo na pot ljubezni, presežemo svoje običajne omejitve. S tem ko zaznavamo ljubezen v drugi osebi, se pred našimi notranjimi očmi razodeva njeno najvišje, najčistejše bitje. Kajti v partnerstvu ali prijateljstvu, ki ga povezuje ljubezen, vpleteni osebi odsevata svojo osebno božjo iskro in omogočata, da notranja luč drug drugega obsije. Prav to označuje dobra prijateljstva in odnose.

Z ljubečimi Božjimi očmi tako prepoznam drugo osebo; vidim jo takšno, kot jo je Bog hotel imeti. Včasih lahko zavestno doživimo takšne dragocene in svete trenutke: občutek, da nas Bog pozorno gleda skozi oči ljubljene osebe ali ljudi, ki so nam blizu. V ljubezni doživljamo, da smo sposobni ljubiti in da smo vredni ljubezni. Bog je vedno nevidna tretja stran v vsakem srečnem ljubezenskem odnosu – zato pravijo, da so dobri zakoni sklenjeni v nebesih.

To nas na koncu pripelje nazaj k nam samim, skupaj z vprašanjem: Kaj je Bog dejansko mislil, ko me je ustvaril? Kdo sem? Od kod prihajam? Kaj me določa, kaj je bistvo mojega obstoja? Iskati odgovore na ta vprašanja je naša življenjska naloga. Pri tem nam pomaga dialog s samim seboj, pa tudi v partnerskih in prijateljskih odnosih, s čimer pridobimo večjo globino in jasnost o tem, kdo v resnici smo. Prav to je cilj pogosto ponavljajočih se nasvetov Bruna Gröninga o samospoznavanju in samospoševanju. Navsezadnje gre za to, da iščemo Boga v nas samih ... in ga najdemo.

elb

„Spet sem dobil povezavo z Bogom“

KROG PRIJATELJEV BRUNA GRÖNINGA V SKANDINAVIJI

Iz Hamburga je sredi 90-ih let prejšnjega stoletja izšla organizacija dela za področje javnosti v Skandinaviji, najprej na Danskem in kasneje na Norveškem, Finskem in Švedskem. Prebivalci otoških držav Grenlandije v polarnem Severnem morju in Islandije na skrajnem severozahodu Evrope so spoznali učenje Bruna Gröninga na informativnih predavanjih v letih 2011 in 2012.

Knjiga zdravnika „Revolucija v medicini“ je usmerila pozornost M. Melchior s Švedske na Krog prijateljev. Po uvodu leta 2004 v Göteborgu je doživela, da se je vedno več ljudi v deželi začelo zanimati za Bruna Gröninga in njegovo učenje. Spočetka so pomočniki iz severne Nemčije vsake tri tedne potovali na Švedsko, da bi skrbeli za nekaj prijateljev in jih podpirali v učenju. V tem času so švedski prijatelji postali samostojni pri opravljanju nalog na posameznih področjih.

Uspešno je bilo uvajalno delo tudi na Finskem in Norveškem. Po zaslugi M. Kienitz z Danske in številnih pomočnikov je število skupnosti v zadnjih letih poraslo. Posebna shajališča prijateljev so redna zasedanja Kroga prijateljev.

Tako je nekoč prijatelj po obisku zasedanja poročal: „Spet sem dobil povezavo z Bogom.“ „Ljubezen do severa mi je bila položena v srce in ta ljubezen me je ponovno približala naravi,“

Privat

Hagen-de Waal, deželna skrbnica za Finsko, je ob obiskih Skandinavije napravila te čudovite posnetke narave

pravi A. Hagen-de Waal, deželna skrbnica za Finsko, ki z nami deli svoje izkušnje. To pa se ne kaže le v njenih dejavnostih za tamkajšnje ljudi; izšolana fotografinja med svojimi obiski ujame v objektiv tudi prečudovite pokrajine in trenutke, kar pričajo impresivne fotografije na teh straneh.“

Da bi učenje Bruna Gröninga napravila dostopno širši javnosti, je poleg tega vzpodbudila prijatelje, da za delo z javnostjo v Skandinaviji izrabijo družbena omrežja kot na primer YouTube. Zdaj lahko Krog prijateljev najdete na finskih, švedskih in danskih YouTube kanalih s številnimi prispevki v ustreznih jezikih.

Eden izmed številnih komentarjev po obisku strani na Youtube: „Občutil sem lahkotnost in žarel od sreče spričo možnosti, da vsak človek lahko dobi pomoč in ozdravitev.“

Članek o učenju Bruna Gröninga in najave predvajanj dokumentarnega filma v finskem časopisu „Sateenkaarisanomat“ z naklado dva tisoč izvodov pripomorejo, da ljudje več zvedo o Brunu Gröningu in njegovem učenju.

DRUGE DEJAVNOSTI

Oktobra 2023 je bil v nekaterih danskih, švedskih, finskih, norveških in grenlandskih mestih predvajan dokumentarni film „Fenomen Bruno Gröning“. Tega zdaj po 20 letih prikazujejo po vsem svetu.

cld

Privat

Vedela sem, da sem zdaj popolnoma zdrava in osvobojena

OZDRAVITEV SISTEMSKEGA ERITIMATOZNEGA LUPUSA

GENOWEFA KINDER, 70 LET, POLJSKA

NARAŠČAJOČE BOLEČINE V SKLEPIH

Okoli leta 1996 so se mi pojavile bolečine v sklepih. Te so postajale vse hujše v zapestjih, komolcih, ramenih, kolenih, kolkah in spodnjem delu hrbta.

Med enomesečnim bivanjem v bolnišnici v začetku leta 1998 so mi diagnosticirali revmatoidno vnetje sklepov in degenerativno vnetje vretenčnih sklepov v vratni in ledveni hrbtenici. Zdravljenje je obsegalo jemanje kortizona in rehabilitacijske ukrepe, kot so zeliščne kopeli, blatne obloge, svetlobna terapija, masaže in telovadbo.

DRUGE OBREMENITVE

Poleg bolečin v sklepih so kakovost mojega življenja omejevale tudi vse večje težave z dihanjem, omotica in telesna šibkost. Zaradi povišane telesne temperature nad 39 °C, tekočine v osrčniku ter obojestranske pljučnice in plevritisa sem bila med letoma 1998 in 2000 dodatno hospitalizirana. S testom na protitelesa je bil diagnosticiran sistemski eritimatozni lupus (SLE) – kronična vnetna avtoimunska bolezen vezivnega tkiva, ki lahko prizadene sklepe, ledvice, kožo, sluznice in stene krvnih žil.

Med večkratnim bivanjem v bolnišnici, ki je pogosto trajalo več tednov, se moje stanje kljub zdravljenju z različnimi antibiotiki, kortizonom in citostatikom ni izboljšalo. Med enim od pregledov na revmatološki kliniki me je zdravnica obvestila, da bom morala zdravila jemati do konca življenja.

Pridobivanje telesne teže zaradi zdravljenja s kortizonom je bilo zame veliko breme – pri višini 163 centimetrov sem tehtala 90 kilogramov.

NOBENE POMOČI NA VIDIKU

Obupana sem poiskala pomoč, med drugim tudi pri psihologinji. Med terapijo mi je priporočila, naj se obrnem k Bogu, ga prosim, se mu zahvalim, vse odpustim in se spravim. To je okrepilo mojo vero v zdravje. V začetku leta 2000 je revmatolog potrdil napredovanje bolezni kljub zdravljenju in napo-

vedal, da so možnosti za preživetje slabe. Marca 2000 me je zdravniška komisija razglasila za trajno nezmožno za delo!

Julija 2002 sem pričela štirimesečno shujševalno kuro z namenom, da izgubim težo in s tem zmanjšam bolečine v sklepih. Vsak dan sem telovadila. Ko se je moje splošno stanje izboljšalo, sem opustila vsa zdravila.

Telesna šibkost pa je ostala. Ob vsaki dejavnosti sem se zelo hitro utrudila. Tako se morala na primer kuhanje pogosto prekiniti, da sem se odpočila. Ker so me tudi druge naloge v gospodinjstvu, kot so nakupovanje, čiščenje in pranje perila, utrudile, je to prevzel mož.

STRAH PRED PRIHODNOSTJO

Stresne situacije ali nepravilnosti v prehrani, na primer uživanje mesa, so povzročili bolečine v različnih delih telesa – glavi, očeh, ušesih, vratu, ledvicah in jetrih. Poleg tega sem zaradi motenj srčnega ritma, težav z dihanjem in šumenja v ušesih težko zaspala.

Strah pred prihodnostjo je bil moj stalni spremljevalec. Zavedala sem se, da mi lahko pomaga samo Bog.

VERJETI IN ZAUPATI

Na koncu psihoterapije v začetku leta 2003 me je psihologinja seznanila o možnostih pomoči in ozdravitve po duhovni poti s pomočjo učenja Bruna Gröninga. Priporočila mi je, da vzpostavim stik s Krogom prijateljev. Marca 2003 sem bila uvedena v učenje Bruna Gröninga.

Med prvo uro skupnosti sem poleg bolečin v hrbtu začutila notranji mir in dobro počutje. Čeprav Heilstroma nisem začutila in je zdravstveno stanje ostalo nespremenjeno, sem se vsak dan redno Einstellen. V začetku junija 2003 je telo zajel val toplote, povezan z močnim pulzirajočim mravljinčenjem od glave do pet.

Vsakodnevni Einstellen pa tudi redno obiskovanje ur skupnosti sta postala del mojega življenja in sta krepila vero v popolno ozdravitev. Ko se je spet pojavil strah pred bolečinami in ponovnim jemanjem zdravil, sem verjela v Regelungen. Vedno laže mi je bilo, da nisem bila več pozorna na vse negativno.

Zdravstveno stanje se je tedaj stalno izboljševalo. Tako na primer sem presenetljivo prenašala pečene jedi. Prav tako sem lahko spet samostojno opravljala gospodinjska dela, ne da bi se utrudila.

Nekega novembrskega dne leta 2003 so me zaradi močne omotice, slabosti in šumenja v ušesih z reševalnim vozilom pripeljali v bolnišnico. Zaradi ugotovljene motnje v labirintu notranjega ušesa sem prejela infuzijo. Ponoči sem prosila za Božjo pomoč in sem se naslednji dan počutila zelo dobro. Med drugo jutranjo infuzijo sem slišala žensko, ki se je pritoževala zaradi zvonjenja v ušesih, tedaj sem v levem ušesu zaslišala nepopisen zvok – zatem je nastala tišina, zvonjenje v ušesih je prenehalo!

Naslednji dan opravljena preiskava pred odpustom iz bolnišnice je pokazala normalne vrednosti v notranjem ušesu. Vedela sem, da sem zdaj popolnoma zdrava in osvobodjena.

Polna radosti in hvaležnosti sem si še isti dan kupila nov plašč in ponoči z avtobusom več ur potovala na rojstni dan svoje hčere v Nemčijo.

ŠE VEDNO ZDRAVA IN OSVOBOJENA

Še naprej sem zdrava, nimam več nobenih bolečin, lahko vse jem, hišna opravila brez težav in z lahkoto opravljam, ne da bi se utrudila. Tudi motnje srčnega ritma, težave z dihanjem in šumenje v ušesih se niso več pojavili, tako da lahko zvečer dobro zaspim in spim brez prebujanja. Z veliko radostjo vodim skupinsko telovadbo za vse žene v svoji vasi.

Zdravniški komentar

Pri gospe Genowefi Kinder so leta 1996 nastopili vedno hujši bolezenski znaki, končno pa je bila leta 1998 postavljena diagnoza: sistemski eritematozni lupus, ki je bila potrjena z imunološkimi preiskavami. Sistemski lupus je avtoimunska obolenja, ki se razvije zaradi motenj v imunskem sistemu in vodi do kroničnih vnetnih procesov v mnogih tkivih in organih. Pri gospe Kinder je prišlo do težkega poteka bolezni s pojavi obolenja osrčnika, vnetih sprememb v obeh pljučih in tekočine v pljučnih mešičkih, vnetja sklepov in ožilja. Kljub jemanju steroidov in citostatikov se bolezenski znaki niso zmanjšali. Zaradi tega je revmatolog v začetku leta 2000 potrdil napredovanje bolezni kljub zdravljenju s slabo prognozo.

Marca 2000 je zdravniška komisija gospe Kinder priznala trajno nezmožnost za delo. Približno devet mesecev po uvodu v učenje Bruna Gröninga so simptomi sistemskega eritematoznega lupusa, ki so neprekinjeno trajali šest let, popolnoma izginili, rezultati laboratorijskih preiskav, vključno z ravni protiteles, pa so se normalizirali. Ozdravitev te hude bolezni, ki jo uradna medicina šteje za neozdravljivo, lahko pripišem le dejstvu, da je gospa Kinder uporabljala in še naprej uporablja učenje Bruna Gröninga.

Ozdravitev dolgoletnega izpadanja las

BARBARA WISCHINSKI, 57 LET, NEMČIJA

NENADOMA SO MI PRIČELI IZPADATI LASJE

Okoli leta 2008 sem nekega dne opazila pospešeno izpadanje las. Po umivanju las je bil umivalnik poln las. Ko sem si z roko urejala lase, so v njej ostali celi šopi las. To me je močno vznemirilo, saj vendar nisem želela zgubiti svojih lepih, gostih las.

Bila sem prodajalka v damskem butiku, tako da je dober videz sodil k poklicu. Kadar so mi znanke omenjale izgubo las, mi je bilo dokaj neprijetno. Po česanju in sušenju sem pričela redno preštrevati lase, ki so ležali vsenaokrog. Pri številki blizu tisoč sem s tem prenehala in bila zelo obupana. Da bi skrila manjkajoče lase, sem večinoma nosila trak za lase, kar je nekoliko zakrilo nekoliko prozorno lasišče.

BREZUPNOST

Neka zdravilka mi je za krepitev lasnih korenin priporočila koprivni šampon za umivanje las, kar pa ni pomagalo.

Poleti 2008 me je hišni zdravnik napotil k dermatologu (zdravniku za kožne bolezni). Ker nisem hotela jemati zdravil, sem čakala in prišla na obravnavo šele leta 2010. Zdravljenje je potekalo z jemanjem tablet vrste H3-komplex, ki je po eni strani stanje izboljšalo, po drugi pa izzvalo močan notranji nemir.

Ko je to vedenje na delovnem mestu vzbujalo pozornost, sem po nekaj tednih opustila zdravljenje z jemanjem tablet, zaradi česar so lasje spet močnejše izpadali. Koprivni šampon sem še naprej uporabljala, tako da sem vsaj imela občutek, da sem za izboljšanje stanja naredila vse, kar je v moji moči. V naslednjih letih je bilo stanje nespremenjeno, obup pa je naraščal.

SLEDILA SEM PRIPOROČILU

Ob neki drugi priložnosti mi je zdravilka svetovala pogovor z zdravilcem, ki ga je poznala. Ta mi je

svetoval, naj se seznanim z Brunom Gröningom in njegovim učenjem. Na spletu sem našla stran Kroga prijateljev Bruna Gröninga in bila 21. decembra 2012 uvedena v Učenje.

EINSTELLEN ZA POPOLNO ZDRAVJE

Obiskovala sem ure skupnosti in tudi doma redno prejemala zdravilno moč. Ker se mi je v življenju dogajalo veliko stvari, se nisem Einstellen posebej za lase, ampak za svoje splošno zdravje, kar mi je prineslo nekaj pomoči, vendar se izpadanje las ni spremenilo. Nisem mogla nehati šteti las, ki so izpadli po umivanju las, kar je zelo motilo mojega moža. Večkrat me je prosil, naj končno neham, kar sem nekega dne tudi storila.

ŠTEVILNI NOVI LASJE

Poleti 2019 sem se udeležila pohodniškega tedna za mlade v Filzmoosu. Med prvim pohodom sem mnogo prejokala. Ob koncu pohoda mi je neka udeleženka rekla, da sem zdaj prav lepo videti, medtem ko naj bi poprej dajala vtis, da sem s sabo v nahrbtniku vlačila mnoge težke stvari. Tudi jaz sem se na nek način počutila lahko in osvobodeno. Nekako v jeseni 2019 sem ob česanju nepričakovano zagledala mnogo novih kratkih las, ki so kot venec rasli okrog glave. Presenetilo me je, da mi po česanju ni bilo treba iz glavnika odstranjevati več nobenih las. Moža sem prosila, da mi odstrani lase po obleki na hrbtu. Ampak strel v prazno – ne tam ne na tleh ni bilo nobenih las! Tedaj sem se zavedla, da sem prejela ozdravitev te dolgoletne obremenitve.

In dejansko so lasje postajali vse gostejši. Ko so mi kdaj lasje še izpadli, temu nisem dajala nobene pozornosti in sem verjela, da gre za Regelungen.

Hvaležna in srečna sem, da imam zdaj spet lepe in goste lase ter ne potrebujem več nobenega traku.

Zdravniški komentar

Pri gospe Wischinski je več kot deset let trajala difuzna alopecija (izpadanje las). Vzroki za to niso pojasnjeni. Zdravljenje je zaradi neprijetnih stranskih učinkov potekalo le kratek čas. Omembe vredno je, da je do jasnega izboljšanja pri rasti las prišlo po pohodniškem tednu v Filzmoosu leta 2019. Gospa Wischinski ima zdaj spet goste in lepe lase.

Vsak dan mislite na svoje telo! Vsak dan sprejemajte novo, torej dobro moč!

Bruno Gröning

USPEHI PO VSEM SVETU

53-letna gospa iz Indije je od zgodnje poklicne poti imela **težave zaradi kroničnih bolečin v zatilju z omejeno gibljivostjo glave in vratne hrbtenice**. Leta 2019 je izvedela za učenje Bruna Gröninga. Maja 2022 se je udeležila gorskega pohodniškega tedna v severnoindijski zvezni državi Himahal Pradeš. Zatem se je počutila lahkotno in osvobodeno – vse bolečine so izginile! Odtlej je popolnoma zdrava ter se lahko giblje brez omejitev in bolečin.

Po rojstvu hčerke pred 23 leti je 56-letna gospa iz Kalifornije nenadoma opazila **zdravstvene težave** v obliki slabega počutja, pomanjkanja energije, glavobolov, povečane telesne teže in bolečin po telesu. Iskala je zdravniško pomoč – postavljena je bila diagnoza virusne okužbe Epstein-Barr. Predpisani prehranski dodatki in injekcije z vitaminom B12 niso pomagali. V začetku leta 2016 je zvedela za Krog prijateljev Bruna Gröninga. Marca 2016 se je že počutila bolje – čez dva meseca so vse težave izginile.

62-letna gospa z Japonske je **več kot 40 let vsak dan kadila cigarete**. Z leti je poraba cigaret porasla z deset na dvajset na dan. Poleti 2016 je našla Krog prijateljev Bruna Gröninga. V začetku novembra 2020 je začutila, da se je treba končno ločiti od te nikotinske odvisnosti. V naslednjih dneh je opazila, da je nagnjenost h kajenju izginila. Odtlej je osvobodjena nikotinske odvisnosti.

Desetletja je bil 72-letni moški iz Avstralije **odvisen od alkohola**. Pogosto je na dan spil pol steklenice vinjaka ali nekaj steklenic rdečega vina. Dne 2. decembra 2019 popoldan je v poštnem nabiralniku našel vabilo na informativno predavanje o Brunu Gröningu. Potem ko je prebral obvestilo, je nagnjenost k alkoholu preprosto izginila. Čez nekaj dni je bil uveden v učenje Bruna Gröninga.

„V nogah sem začutil gomazenje“

VTISI DOGAJANJA V HERFORDU 1949

Spomladi 1949 je Bruno Gröning v westfalskem Herfordu prek noči postal poznan kot „čudežni zdravnik“. Zatem je brez prestanka tisoče bolnih drlo v to mesto. Za mnoge je bil po dolgoletni trpeči poti Gröning zadnja rešilna bilka. Upali so, da jim bo pomagal in jih ozdravil, in mnogi so to tudi doživeli – včasih celo v Gröningovi odsotnosti. Poročevalec nekega Münchenskega časopisa je junija 1949 zelo nazorno opisal svoja opažanja:

„Ob 21.30: Iz Kölna prihaja tovornjak s šestnajstimi ljudmi, med njimi – ležeči na slami – trije težki bolniki. Takoj zatem pripelje ameriški buick. Eleganten gospod izstopi in vpraša po Gröningu. ‚Preklete‘, zagodrnja, ko sliši, da je odpotoval, in pelje dalje.

Ob 22.10: Pred oglasno desko, na kateri je mestna uprava izdala ukaz, da je Gröningu do nadaljnjega prepovedana vsakršna zdravilska dejavnost, se dvigne hrup. ‚Je to demokracija?‘ ogorčeno sprašujejo ljudje. Dan prej je delegacija bolnikov že protestirala pred stanovanjem župana Wöhrmanna. Župan je pojasnil, da je prepoved sprožila preiskovalna komisija, sestavljena

na iz predstavnikov zdravniške stroke, mestne uprave in duhovščine. Komisija je odredila, da mora Gröning najkasneje do 28. junija dokazati svojo sposobnost v katerikoli bolnišnici na britanskem območju. Od tega preverjanja je bila odvisna odprava prepovedi.

Ob 3. uri zjutraj: Z dvorišča pride novica, da je hrom moški nenadoma vstal. Pohitim tja. Adelbert Schneider iz Derschлага, že tri leta popolnoma hrom, je ob pomoči mlade žene vstal in prehodil približno 20 metrov.

‚Pred eno uro sem začutil gomazenje v nogah,‘ pravi. ‚Že tri dni in pol, odkar sedim tukaj, se osredotočam na misel: Gröning mi bo pomagal. Zdaj je napočil čas. Zahvaljujem se Gospodu Bogu!‘

Tisto noč in naslednjo soboto sem zabeležil naslednje ozdravitve, vse v Gröningovi odsotnosti: Cezar Zilinski iz Lottinghofa, ki je imel zaradi motnje krvnega obtoka ohromljeno levo nogo

Zaradi prepovedi ozdravljanja so morali bolniki čakati na Gröninga včasih cele dneve ...

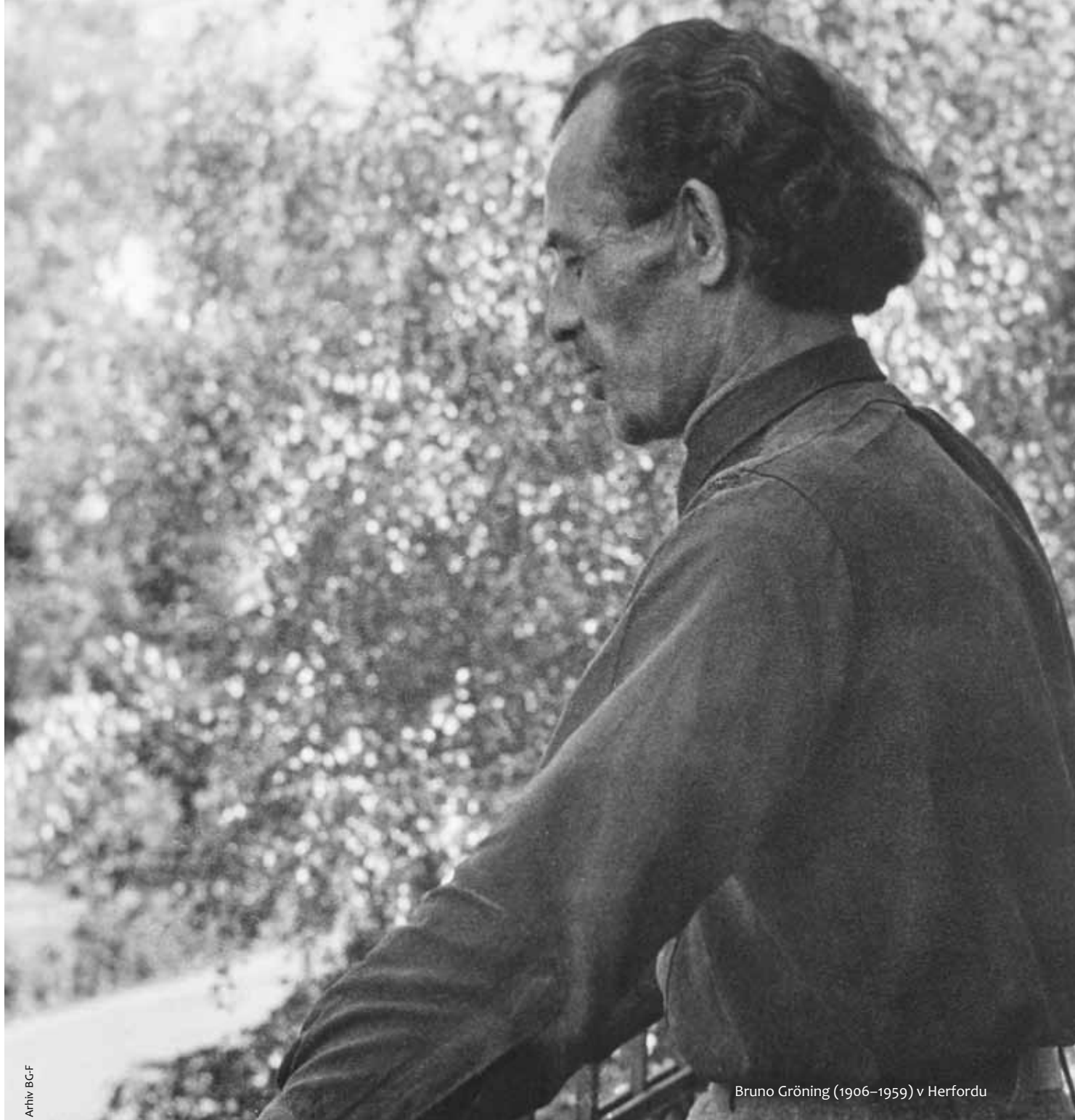

... kljub temu so se dogajale nenavadne ozdravitve.

in desno roko, je v treh minutah popolnoma ozdravel. Regina Schmidt, stara 14 let, iz Porza, ki je bila hroma enajst let, je nenadoma spet lahko premikala svojo togo nogo. Albine Strauß iz Mindna, huda sladkorna bolnica, ki je imela težave z živčevjem in srcem, več let v sanatoriju, po ugotovitvah bolnišnice neozdravljiva, lahko spet hodi po stopnicah: ‚Zdaj se počutim popolnoma dobro.‘ Willi Horstmann iz Schlangena, popolnoma slep na levo oko, lahko nenadoma spet razlikuje med svetlobo in temo, kmalu zatem pa je njegov vid povsem normalen.

Ob 6. uri zjutraj: Pred hišo se je zbralo približno petsto ljudi. Spustili so me na hodnik. Do mene pristopi prijazen starejši gospod. Pravi, da je ‚nekakšen pomočnik gospoda Gröninga‘. V preteklosti, ko je še živel v Schmiedebergu (Sudeti), je bil lastnik ene največjih tovarn za konzerviranje rib v Evropi. Vprašam ga, kako je prišel do tega, da tu opravlja delo pomočnika. Gospod Steffan pripoveduje:

Archiv BGF

Bruno Gröning (1906–1959) v Herfordu

„Moja žena je od leta 1919 trpela za nevralgijo in mišičnim revmatizmom. Moja mala Luitgard je imela vsakih nekaj ur hude krče. Z odporom sem z njima prišel sem iz Bad Salzuflena. Na dvorišču smo stali čisto zadaj za množico. Gröning je prišel k oknu. Moja mala deklica se je osvobodila in stekla k njemu. Ženi so nenadoma otekle roke. Ko smo se vrnili domov, sta bili obe popolnoma ozdravljeni. Težave se niso več ponovile. Čez nekaj dni

sem ponovno odpotoval v Herford, da bi se zahvalil gospodu Gröningu. Ko sem govoril z njim, sem nenadoma začutil, da sem spet popolnoma miren, saj sem bil do takrat zelo živčen. Gospod Gröning je nato pokazal na moja očala in rekel: „Odstranite te satanske stvari; hočem, da gledate s svojimi očmi!“ Gledal me je kakšno minuto. Od takrat spet brezhibno vidim brez očal. Nato sem se odločil, da go-

spodu Gröningu pomagam po svojih najboljših močeh. Mirim čakajoče ljudi, urejam pošto in pišem poročila.“ Gröning ima še dva pomočnika: Kurta H., nekdanjega urednika časopisa „Freie Presse“ iz Bielefelda, ki je zaradi želje pomagati Gröningu pustil službo, in Paula Raffa iz Gelsenkirchna, bistrega fanta, njegovega slepega brata je Gröning ozdravil pred štirimi tedni.“

the

„Ozdravljen sem! Ozdravljen sem!“

OZDRAVITEV NA WILHELMSPLATZU
V HERFORDU

Med tistimi, ki so na Wilhelmsplatzu v Herfordu leta 1949 iskali ozdravitev, je bil tudi Georg Nowak. Štiri leta je trpel zaradi stalnih glavobolov. Niti zdravljenje pri nevrologu niti mesece trajajoče bivanje v bolnišnici mu nista prinesla trajnejšega olajšanja. Veljal je za neozdravljivega. V dokumentarnem filmu „Fenomen Bruno Gröning“ je poročal o tem.

Nevzdržni glavoboli podnevi in ponoči niso prenehali, zaradi njih pa nisem mogel niti normalno hoditi. In potem so mi kolegi rekli: „Fant, Gröning je tam v Herfordu, on je tak čudežni zdravilec, zakaj ne greš tja?“ In takrat sem rekel: „Ljudje božji, če zdravnik ne more pomagati v tej veliki bolnišnici v Hannoveru – in da bi zdaj hodil h Gröningu, saj to je smešno, sploh nočem tja.“ „Ampak tam je na tisoče ljudi, vse je črno od ljudi, ves prostor je poln. Pojdi vendar tja, ni ti treba biti v zadregi, pojdi!“

NA WILHELMSPLATZU

Med ljudmi, ki so bili tam, se nenadoma širijo šepet in nato vzkliki: „Gröning prihaja, Gröning prihaja!“ Rekel sem: „Ampak ne vidimo nikogar.“ „Ja, ja, tam je, tam je, čisto zadaj!“, torej sto metrov stran. In potem sem ga od daleč slišal govoriti, vendar nisem razumel besed, nisem jih slišal. Toda nekaj se je dogajalo v meni. V tistem trenutku sem pomislil: „Morda pa mi lahko vendarle pomaga.“

OZDRAVLJEN

Nekaj se je v glavi sprožilo, kot da bi se razpletala štrana, se oblikovala v dve vrstici, dva živčna končiča, ki sta šla po hrbtenici navzdol, se usmerila v obe nogi, pa tudi v roki in prste. In od takrat sem bil olajšan in sem si rekel: „Človek, počutiš se tako dobro!“

Potem sem začel teči in, kot se je včasih reklo, skakal kot kozel. Kar naprej sem ponavljal: „Ozdravljen sem! Ozdravljen sem! Vse je šlo proč!“ Ob tem sem prepeval in si govoril: „Človek, pa to je sijajno, kaj takšnega še nisi doživel, kaj tako lepega!“

NOBENIH GLAVOBOLOV VEČ

Potem sem šel k svojim sodelavcem, ki so me že čakali. „Kako je, kaj pa je narobe?“ Rečem: „Zdrav sem, nimam več glavobola!“ „To ne more biti res, to ni res!“ Rečem: „Vedno ste mi govorili, naj grem tja. Ampak zdaj je to res, lahko mi verjamete, res je.“

Potem so me vsak dan spraševali: „Imaš še glavobol?“ Ne, pa kaj me niso videli, da me, ko se sklonim, znoj nič več ne obliva? Kaj res ne? Ni se več pojavil. In odtlej nimam več glavobola, do danes nič več. Zdaj imam 80 let in ni se več pojavil.

V zahvalo sem mu pustil prigrizke, nekaj za pod zob. Vsak dan je z ulice dobival vrečke s pošto, položene pred njegovim vhodom, jaz pa sem zraven postavil: kavo in maslo, pa klobaso in tako naprej. **the**

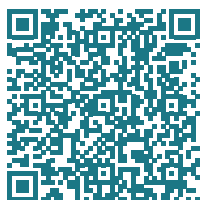

Leto 2025 z Brunom Gröningom

STENSKI KOLEDAR S FOTOGRAFIJAMI
IN IZREKI ZA VSAK MESEC

Vsako leto v Založbi Grete Häusler izide koledar s fotografijami in življenjskimi modrostmi Bruna Gröninga. Očarljiva izvedba v velikosti A3 za leto 2025 je že na voljo.

Močan spremljevalec za vsak dan.

*Kdor hoče spoznati druge,
mora najprej spoznati sebe.*

Bruno Gröning

POJASNILA

HEILSTROM Bruno Gröning je tako imenoval duhovno moč, ki povzroča ozdravitve. Uporabil je tudi pojma ozdravitveni val in Božja moč.

EINSTELLEN Človek se odpre Božji moči in jo sprejme vase.

REGELUNGEN Z dotokom te Božje moči se v telesu začne proces čiščenja. Ta je lahko tudi boleč. Bolezen je izčiščena iz telesa. Bruno Gröning je to poimenoval Regelungen.

SKUPNOST Lokalno srečanje prijateljev Bruna Gröninga. Na urah skupnosti posredujemo njegovo Učenje, poročamo o uspehih in se s prijatelji skupaj Einstellen.

POROČILO O USPEHU Vsako ozdravitev zapišemo, zdravniško preverimo in – če je le mogoče – dokumentiramo z obstoječimi in poznejšimi izvidi. Zapišemo tudi druge pomoči in uspehe.

MWF Medicinsko-znanstveno strokovno skupino sestavljajo ljudje iz medicinskih poklicev v Krogu prijateljev Bruna Gröninga.

*Zdravje,
to je najdragocenejše...*

IMPRESUM

Izdajatelj: Kreis für natürliche Lebenshilfe e. V.
Haidauer Straße 6, 93107 Thalmassing
Uredništvo: Josephine Brandt (job)
Uredništvo slik: Nora Jäger
Zunanji sodelavci: E. Boeker (elb), C. Denniger (cld),
T. Eich (the), C. Simon (chs)
Naslovna fotografija: J. van Berkel
Slikovna obdelava: Franz-Otto Kappeler, Köln
Lektur: Thomas Eich

Prevod/Pravopisni nadzor: slovenščina: prevajalska skupina
Kroga prijateljev Bruna Gröninga
Postavitev in oblika: Lisa Schamschula, Elisabeth Schimmer
Način izdaje: 4 x letno
Vprašanja o vsebini: Josephine Brandt,
Tel.: +49 175 8180814, E-Mail: Brandt.Josy@gmail.com

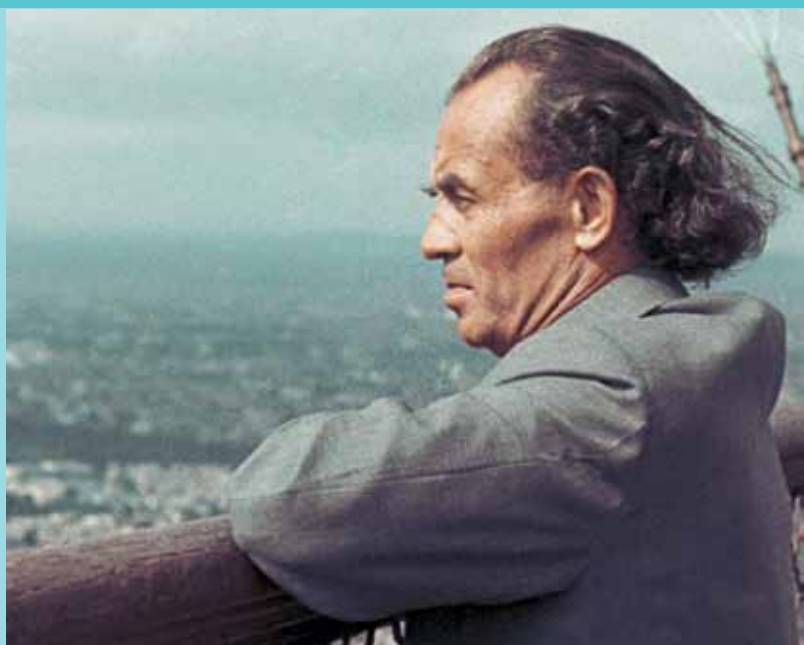
Tisk: Na voljo samo v spletni izdaji. Je brezplačen izvod Kroga prijateljev Bruna Gröninga in ni naprodaj.

Ponatis, tudi delen, samo z izrecnim dovoljenjem uredništva. Za nenaročene dokumente, slike itd. ne prevzamemo nobene odgovornosti. Pridržujemo si pravico do skrajšanja in uredniških sprememb. Izdelek z vsemi svojimi deli je avtorsko zaščiten. Vsaka uporaba brez pisnega dovoljenja Kroga za naravno življenjsko pomoč e.V. je prepovedana. To velja zlasti za razmnoževanje, prevajanje, snemanje na mikrofilm in shranjevanje v elektronski obliki.

Človek, spoznaj samega sebe!

Samospoznanje kot pot
k spoznanju Boga

Vpogled v našo naslovno temo najdete
na straneh 2–4

„Zavedanje je tako osvobajajoče!“

Berit Manninger v intervjuju o svoji poti,
samospoznanju in preobratu

Preberite celotno poročilo na strani 9

Ozdravitev dolgoletnega izpadanja las

Barbara Wischinski, 57 let, Nemčija

Članek najdete na strani 18

